

1.Sygn. akt II K 145/21

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Adam Barczak

Ławnicy: Teresa Śliwińska, Stanisław Uzdowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Rafał Banaszewski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lidzbarku Warmińskim Joanny Kłosowskiej

po rozpoznaniu w dniach 16.09.2022 r., 20.10.2022 r.

sprawy:

A. K.

syna M. i E. z domu C.,

urodzonego (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 lipca 2021 roku w L., woj. (...), mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, na terenie parku w okolicy ul. (...), usiłował spowodować ciężkie obrażenia ciała u M. K. (1) w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w ten sposób, że ugodził wymienionego nożem w okolice tylnej ściany klatki piersiowej po stronie lewej powodując ranę kłutą pleców w okolicy lewej łopatki penetrującą do jamy opłucnowej z niewielką odmą opłucnową i niewielkim krwiakiem lewej jamy opłucnowej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządu ciała pokrzywdzonego na czas powyżej 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. pkt 2 w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Orzeka:

I oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał w zamiarze ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to skazuje go, wymierzając na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 31 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k. karę 1 roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 lipca 2021 r. (g. 4.10) do dnia 21 października 2021 r. (g. 14.00);

III na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. K. (1) kwoty 3000 zł. (trzy tysiące) tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;

IV na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża typu motylek, zapisanego w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod nr 17/22 (poz. 2) pozostałe dowody rzeczowe tamże zapisane na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić oskarżonemu (poz. 1, 3, 4) oraz M. K. (1) (poz.5, 6), zaś ślady kryminalistyczne (poz. 7 -10) nakazuje zniszczyć;

V na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oskarżonego zwalania od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 145/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. K.	opisany w pkt I wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony A. K. zamieszkuje w L. wraz ze swoją dziewczyną A. J. (1) i jej matką A. J. (2). Oskarżony ma średnie wykształcenie, ówczśnie nie pracował, ani nie uczył się. W dniu 11 lipca 2021 r. oskarżony wraz z A. J. (1) i kuzynem oskarżonego P. U. (1) przebywali w mieszkaniu i spożywali alkohol w postaci piwa. Następnie udali się na grilla zorganizowanego przez znajomych A. M. B. i jej partnera M. K. (1), jednak po krótkim czasie wrócili do mieszkania. Wraz z nimi wróciła A. J. (2), do której wkrótce zadzwoniła M. B., zapraszając ją do siebie do domu. A. J. (2) wyszła, informując córkę, że wyśle jej wiadomość, kiedy będzie wracać. U znajomych przebywała do ok 1.00 w nocy, spożywając znaczną ilość alkoholu. Kiedy zamierzała wracać, wysłała wiadomość do córki i ta wyszła po nią. Wymieniona również była wówczas pod dość znacznym wpływem alkoholu. W mieszkaniu pozostał oskarżony i P. U., którzy nie widzieli potrzeby wychodzenia wraz z A. J. (1).</p> <p>Wraz z A. J. (2) z mieszkania wyszedł M.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>376 o. - 378, 391 o., 116 o. - 117, 179 - 180</p>	

K., który również był nietrzeźwy. Zadeklarował, że odprowadzi ją i jej córkę. Razem udali się jednak na stację (...) i kupili piwa, które wspólnie pili w pobliżu stacji a następnie przenieśli się na ławkę w pobliskim parku. Kiedy A. J. (2) na pewien czas oddaliła się, między M. K. a A. J. (1) wywiązała się rozmowa dotycząca jej orientacji seksualnej, w której toku M. K. włożył jej rękę za dekolt i obmacywał ją (k. 65). Ona wówczas odeszła a na miejsce wróciła jej matka, która usiadła na ławce i rozmawiała z M. K. A. J. (1) zadzwoniła do oskarżonego, mówiąc mu o zaistniałym zdarzeniu.

Oskarżony zdenerwował się i wraz z P. U. natychmiast wyszedł z mieszkania, wyjmując z plecaka i zabierając ze sobą nóż składany typu motylek o długości ok. 23 cm. Kiedy przyszedł do parku był bardzo wzburzony, jeszcze po drodze otworzył nóż i trzymał go z odsłoniętym ostrzem w prawej ręce. Krótco rozmawiał z A. J. (1), po czym zbliżył się do M. K. i domagał się wyjaśnień co do przebiegu zajścia i zarzucał mu, że "dobierał się" do jego dziewczyny. Pomiędzy nimi doszło do słownej awantury, krzyków, gróźb a następnie szarpania się, przy czym to oskarżony chwycił go pierwszy a

<p>kiedy pokrzywdzony złapał go za koszulkę, oskarżony zadał mu ze znaczną siłą cios nożem w lewą stronę pleców, w okolice łopatki. P. U. i A. J. (2) starali się ich rozdzielić. Pokrzywdzony na skutek ciosu uklęknął a następnie osunął się na ziemię. Oskarżony zdjął koszulkę, żeby można było nią tamować krew, jednakże uciekł z miejsca zdarzenia do mieszkania, gdzie spotkał się z A. J. (1), której powiedział, że chyba zrobił krzywdę M. K.. Na miejscu zdarzenia pomocy udzielała pokrzywdzonemu A. J. (2), uciskając ranę. Następnie przybyli ratownicy medyczni i policjanci, wezwani przez P. U.. Dopiero po pewnym czasie telefonicznie nakłonił on również oskarżonego do powrotu do parku. Nóż, który oskarżony pozostawił w mieszkaniu, wydała policjantom A. J. (1).</p>			
zeznania M. K.	378 o. - 379, 164 - 165		
zeznania A. J. (2)	379 o. - 380, k. 60-61		
zeznania A. J. (1)	380 - 381, 64 - 65		
zeznania P. U.	381 - 382 o., 68 - 69		
zeznania E. K.	382 o.		
zeznania G. D.	390 o., 46 - 47		

zeznania K. R.	50 - 51		
wywiad środowiskowy	252		
protokół oględzin	27, 37, 57 - 58, 95 - 96, 203		
<p>Pokrzywdzony M. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej pleców w okolicy lewej łopatki, penetrującej do jamy opłucnowej z niewielką odmą opłucnową i niewielkim krwiakiem lewej jamy opłucnowej. Skutkiem powyższego było naruszenie czynności narządów ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Rana zadana została narzędziem ostrokończystym, tnącym, jakim mógł być zabezpieczony nóż typu motylek. Siła uderzenia powodującego ranę była znaczna. Pokrzywdzony był w toku zdarzenia narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.</p>	opinia biegłego z zakresu medycyny	292 - 293, 390 o. - 391 o.	
<p>Dokonane badanie stanu trzeźwości uczestników zajścia wskazuje, że oskarżony, pomimo spożycia w ciągu dnia alkoholu w postaci 3 piw o 04.59 był już trzeźwy. Pozostałe osoby były nietrzeźwe: A. J. (1) - 0,91 mg./l., A. J. (2) (1,00</p>	protokoły badań trzeźwości	k. 16, k. 19, k. 22, 25	

mg./l.), P. U. (0,23 mg./l.), pokrzywdzony zbadany w szpitalu - 3,0 prom. alkoholu we krwi.			
<p>Oskarżonego poddano badaniom psychiatrycznym. Biegli nie stwierdzili u niego objawów choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast u niego w okresie objętym zarzutem ostrą reakcję na stres, determinującą jego zachowanie w dniu 11 lipca 2021 r. W trakcie popełnienia zruconego mu czynu zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem były u niego ograniczone w stopniu znacznym i zachodzą wobec niego warunki określone w art. 31 § 2 k.k.</p>	opinia sądowo psychiatryczna -	k. 255 - 259	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Wyjaśnienia oskarżonego co do przebiegu zdarzenia uznać należało jako zasadniczo wiarygodne i pozostające w spójności z innymi dowodami, jakkolwiek częściowo zmierzały wyraźnie do złagodzenia odpowiedzialności.</p> <p>Oskarżony przyznał, że zadał cios nożem pokrzywdzonemu, jednakże na rozprawie podkreślał, że w ogóle nie zamierzał używać noża, nie pamiętał jakoby faktu zadania ciosu i trafił nim pokrzywdzonego "w trakcie wymachiwania". Podkreślał również, że trzymał nóż w lewym ręku, co rzekomo wskazywało, że nie zamierzał go użyć, gdyż jest praworęczny.</p> <p>Wyjaśnienia we wskazanej części nie są wiarygodne, tym bardziej, że częściowo odbiegają od wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał, że chciał jeden raz ugodzić pokrzywdzonego. Są też, co do trzymania noża w lewym ręku, wyraźnie sprzeczne z zeznaniami P. U. oraz wnioskami</p>	

		<p>biegłego z zakresu medycyny, z których wynika, że posługiwał się nożem trzymanym w prawej ręce. Wskazać należy, że po rozmowie telefonicznej z A. J. oskarżony udał się na miejsce, celowo zabierając nóż, który wyjął w tym celu z plecaka, niósł tenże nóż od razu rozłożony i zachowywał się wobec pokrzywdzonego agresywnie, był bardzo wzburzony. Nawet jeśli od początku nie zamierzał zadać ciosu nożem, to niewątpliwie nim groził, co doprowadziło do eskalacji zajścia na skutek gróźb, jakie miał wypowiadać bardzo nietrzeźwy pokrzywdzony, nawiązujących do demonstrowania tego noża. To również oskarżony faktycznie rozpoczął szarpaninę z pokrzywdzonym, chwytając go jako pierwszy a następnie zadał mu ze znaczną siłą cios nożem w plecy, co bez wątpienia było zachowaniem umyślnym; w żadnym razie nie było to przypadkowe zranienie.</p>
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>Sąd podzielił je zasadniczo jako wiarygodne, jakkolwiek częściowo zmierzała do poprawy sytuacji procesowej oskarżonego, min. podkreślając, że trzymał nóż w lewym ręku, podczas gdy w zeznaniach z postępowania</p>	

przygotowawczego o tym nie wspominała. Częściowo odmiennie przedstawiała również wówczas zachowanie pokrzywdzonego, podając, że nie pamięta, czy próbował jej włożyć rękę w majtki, jedynie jej się tak "wydawało". Nie stoi to w sprzeczności z przyjęciem za wiarygodne, że pokrzywdzony istotnie dotykał ją, wkładając rękę w dekolt, gdyż co do tego podała spójnie i musiała o tym poinformować oskarżonego, gdyż stało się to powodem zajścia. Wskazywała również na rozprawie, że pokrzywdzony "napastował je", żeby z nim piły, podczas gdy razem z matką przebywały z nim i spożywały alkohol przez prawie dwie godziny i nic nie wskazuje, żeby działo się to wbrew ich woli. Przy ocenie jej zeznań należy zwrócić uwagę na znaczny stopień nietrzeźwości świadka w czasie zdarzenia.

zeznania A. J. (2)

Należało je ocenić przy uwzględnieniu podobnych uwag, jak co do zeznań jej córki. Ona również zmierzała w dostrzegalnym stopniu do poprawy sytuacji procesowej oskarżonego, min. poprzez wskazywanie, że nóż trzymał w lewej ręce, jak również, że to pokrzywdzony był w czasie zdarzenia stroną

	atakującą, co z pewnością nie odpowiada prawdzie.	
zeznania M. K.	<p>Uznano je za wiarygodne, choć nie dostarczają istotniejszych informacji o przebiegu zdarzenia, gdyż świadek wskazał, że nie pamięta tego z uwagi na stan nietrzeźwości, co może odpowiadać prawdzie, gdyż stwierdzono u niego stężenie 3 prom. alkoholu we krwi. Dano natomiast wiarę świadkowi co do doznanych obrażeń ciała, w tym również zadraśnięcia na wysokości bicepsa lewej ręki, które nie zostało ujęte w dokumentacji medycznej. Pokrzywdzony nie ma powodów, aby podawać w tym względzie nieprawdę. Biegły wskazał, że nie rzutuje ono na przyjętą kwalifikację obrażeń ciała. Mogło ono zdaniem sądu wyniknąć w trakcie szarpania się z oskarżonym a tym samym może potwierdzać jedynie ustalenie, że posługiwał się on nożem trzymany w prawym ręku.</p>	
zeznania P. U.	<p>Należało podzielić jako wiarygodne, brak jest podstaw do ich kwestionowania. Należy zwrócić uwagę, że z zeznań świadka z postępowania przygotowawczego wynikało jednoznacznie, że oskarżony trzymał nóż w prawym ręku.</p>	

zeznania G. D.	Uznano za wiarygodne, brak jest podstaw do ich podważania.	
zeznania K. R.	Uznano za wiarygodne, brak jest podstaw do ich podważania.	
opinia biegłego z zakresu medycyny	<p>Uznano za w pełni wiarygodną, miarodajną i prawidłowo sporządzoną. W świetle ustaleń biegłego nie budzi wątpliwości, że zadana pokrzywdzonemu rana skutkowałą naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni a równocześnie, mając na uwadze charakter, rozległość oraz lokalizację rany oraz sposób działania sprawcy i rodzaj użytego narzędzia pokrzywdzony był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, to jest choroby realnie zagrażającej życiu. Podzielić również należało uwagi biegłego, w których wskazał, że wprowadzenie nie można wykluczyć zadania przedmiotowej rany przez sprawcę posługującego się nożem trzymanym w lewym ręku, to jednak zdecydowanie łatwiejsze jest to prawą ręką. Należy mieć na uwadze, że lokalizacja rany znajdowała się po lewej stronie ciała pokrzywdzonego a kanał penetrował w kierunku</p>	

	<p>przyśrodkowym skośnie do góry. W cenie sądu jednoznacznie wskazuje to na posługiwanie się nożem trzymanym w prawym ręku (uwzględniając pozycję sprawcy i pokrzywdzonego stojących twarzami do siebie). Co do zasady, posługiwanie się przez sprawcę nożem trzymanym w niedominującej ręce byłoby bardzo nietypowe i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Powyższa okoliczność nie ma zresztą zasadniczego znaczenia dla oceny zachowania oskarżonego, niemniej wskazuje na przyjęcie określonej linii obrony, negującej zamiar użycia noża, której nie sposób w realiach sprawy podzielić.</p>	
opinia sądowo - psychiatryczna	Sąd w całości podzielił i uznał za należycie sporządzoną. Nie była kwestionowana przez strony.	
protokoły badań trzeźwości	Niekwestionowane dokumenty urzędowe.	
protokół oględzin	Niekwestionowane dokumenty urzędowe.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona zarzuconych mu przestępstw, tj. usiłowania spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 13 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i spowodowania uszczerbku na zdrowiu opisanego w art. 157 § 1 k.k., przy uwzględnieniu rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy. W ocenie sądu ustalić należało, że oskarżony w zamiarze ewentualnym usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego, tj. zdawał sobie sprawę, że skutek taki może nastąpić i godził się na jego zaistnienie. Wskazuje na to, w przekonaniu sądu jednoznacznie, sposób			

działania sprawcy, wyrażający się w zadaniu z dużą siłą ciosu nożem w newralgiczną okolicę klatki piersiowej, co spowodowało ranę penetrującą o głębokości ok. 7 - 8 cm. przez całą grubość mięśni do światła klatki piersiowej. Oskarżony posługiwał się przy tym bardzo niebezpiecznym nożem raczej znacznych rozmiarów. Każdy odpowiednio rozwinięty intelektualnie człowiek, a jest nim oskarżony, musi zdawać sobie sprawę, że skutkiem tego rodzaju ciosu w klatkę piersiową wręcz z reguły staje się ciężki uszczerbek na zdrowiu, o ile nie dojdzie nawet do wystąpienia skutku śmiertelnego. W przedmiotowej sprawie skutek taki (ciężki uszczerbek na zdrowiu) wprawdzie nie nastąpił, co wynikało również z faktu udzielenia pokrzywdzonemu odpowiednio szybkiej pomocy medycznej, niemniej jednak zachowanie oskarżonego wskazuje niewątpliwie, że w chwili czynu akceptował możliwość jego zaistnienia, nawet jeśli z perspektywy czasu temu zaprzecza.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

A. K.	I		<p>Wymierzono oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd, określając wymiar kary, miał na uwadze okoliczności określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., w szczególności społeczną szkodliwość czynu, którą uznał za znaczną. Przedmiotowy czyn stanowi usiłowanie zbrodni, godzącej w istotne (podstawowe) dobra chronione prawem, jak życie i zdrowie człowieka. Skutki czynu okazały się dotkliwe dla pokrzywdzonego i nadal w pełni nie ustąpiły, co wynika z jego zeznań. Sąd uwzględnił jednak również okoliczności łagodzące, do których zaliczyć należy działanie z zamiarem nagłym, determinowane (jak uznali biegli) przez ostrą reakcję na stres, co skutkowało znacznym ograniczeniem poczytalności oskarżonego w chwili czynu.</p> <p>Sąd również miał na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który jest młodociany, niezdemoralizowany i dotychczas nie wchodził w konflikt z prawem oraz posiada pozytywną opinię środowiskową, co należało przyjąć na jego korzyść. Uwzględnić należało również zachowanie</p>
-------	---	--	--

			<p>pokrzywdzonego, które niewątpliwie w istotnym stopniu przyczyniło się do zaistnienia zdarzenia, jakkolwiek wskazać równocześnie należy, że zachowanie oskarżonego było w sposób rażąco nieadekwatne i nieakceptowalne, co odnosi się do grożenia nożem a następnie jego użycia, które mogło doprowadzić do śmierci człowieka z relatywnie błahych powodów.</p> <p>Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd uznał za celowe nadzwyczajne złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary (art. 31 § 2 k.k., art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k.). Natomiast dalej idące, czy nawet maksymalne jej złagodzenie, zmierzające do warunkowego zawieszenia jej wykonania nie znajduje w ocenie sądu dostatecznego uzasadnienia i stałoby w sprzeczności z realizacją celów kary w zakresie prewencji indywidualnej i społecznego oddziaływania. Wymiar orzeczonej kary będzie umożliwiać oskarżonemu staranie się o jej odbycie w systemie dozoru elektronicznego.</p>
A. K.	IV		Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża, który służył do dokonania

			przestępstwa, zaś pozostałe dowody rzeczowe nakazano zwrócić osobom uprawnionym, jako zbędne dla dalszego postępowania (art. 230 § 2 k.p.k.).
A. K.	III		Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek kompensacyjny, częściowo uwzględniając w tym względzie wniosek pokrzywdzonego złożony na rozprawie. Pokrzywdzony domagał się zadośćuczynienia i odszkodowania, nie precyzując i nie udowadniając jednak w tym drugim zakresie żadnych konkretnych podstaw. Natomiast w zakresie krzywdy, w ocenie sądu niewątpliwie narażony był na cierpienie oraz dolegliwości wynikające z pobytu w szpitalu uzasadniające przyznanie mu wskazanej kwoty.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	II		Na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (art. 63 § 1 k.k.).

1.inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Oskarżonego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych (art. 624 § 1 k.p.k.), albowiem nie osiąga dochodów pozwalających na ich zapłatę lub egzekucję.	
1.Podpis		